

Ook bij drie graden opwarming loopt het voor toekomstige generaties buitengewoon slecht af

van Rome komt ook nog wel eens voorbij, maar het verwijt van mijn gesprekspartners is altijd hetzelfde.

Al die apocalyptische verhalen over de ondergang van milieu en mensheid zijn onzin, we kunnen lekker doorgaan met barbecueën, dieselen, vliegen en skiën. Cassandra mag dan ooit gelijk hebben gehad toen ze het volk van Troje waarschuwde voor de ondergang, ze was wel mooi de laatste. We laten ons feestje niet bederven door zwartkijkers of snelwegplakkers. Wees optimistisch, neem een bitterbal.

Het grote Waldsterben, dat in de jaren tachtig vooral in Duitsland werd gevreesd, heeft zich inderdaad nooit voorgedaan. Maar dat is niet omdat de mensheid de waarschuwingen van wetenschappers schaterlachend in de wind sloeg. Integendeel. Al voordat sensatiebladen als Der Spiegel in 1981 stervende bossen op hun voorpagina afdrukten, hadden ambtenaren en politici in relatieve stilte de handschoenen van de zure regen opgepakt en in 1979 in Europees verband afspraken gemaakt over het tegengaan van luchtvervuiling. Op afspraken volgden acties. Brandstoffen werden ontzwaveld, kolen ontmoedigd en katalysatoren verplicht. De uitstoot van zwaveldioxide nam in de decennia erna met 90 procent af. De bossen richtten zich weer op.

Eenzelfde vrolijke lot was de verdwijnende ozonlaag beschoren. Die verdween niet. De internationale gemeenschap nam waarschuwingen van onder andere de Nederlandse Nobelprijswinnaar Paul Krutzen ter harte en in 1987 werd het gebruik van cfk's uitgebannen via het Montréal Protocol, het meest succesvolle milieuverdrag ooit. In de lente van 2000 bereikte het befaamde gat zijn maximale omvang en inmiddels dicht het zich gestaag. Gevaar geweken.

De vooruitgang van de mensheid is een aaneenschakeling van zelfvernietigende voorspellingen: waarschuwingen die gelukkig (net) niet uitkomen doordat we op tijd genoeg samenwerking en verantwoordelijkheidsgevoel aanboren. Terwijl de hedonisten het glas

Die bossen, die zijn dus ook nooit gestorven hè.' Ik krijg het nog altijd bij tijd en wijle toegebeten wanneer ik op een feestje tegen de verkeerde mensen aanloop. Soms zijn de bossen ingewisseld voor 'het gat in de ozonlaag' dat ook al niet wilde verdwijnen ondanks de onheilstijdingen. De Club

heffen op alweer zo'n 'onzinverhaal dat onwaar bleek', wordt in conferentiecentra en laboratoria noeste arbeid verricht om de volgende apocalyps te logenstraffen.

Deze week was het weer zover. Op sociale media rolleborden de 'klimaatexperts by Google' over elkaar om luidkeels hun 'gelijk' te vieren nadat de modellenwerkgroep van het internationale klimaatpanel het extreemste opwarmingsscenario had geschraapt. De aarde warmt niet langer vier tot zes graden op aan het eind van de eeuw: 3,5 graden is nu de maximale verwachting. Klimaatontkenners aller landen vielen elkaar in de armen, de klimaathoax was ontmaskerd. Laten we maar meteen stoppen met beleid dat gebaseerd is op die 'idiote' modellen, riep rechts triomfantelijk.

De oorzaak van het verdwijnen van het extreemste opwarmingsscenario is niet dat de modellen niet klopten en dat de menselijke invloed op het klimaat overschat is. De modellen blijken accuraat. De echte reden dat de meest rampzalige opwarming is voorkomen, is dat de wereldgemeenschap al sinds het begin van de jaren negentig amechtig probeert iets te doen tegen onze op hol geslagen CO₂-uitstoot en daar eindelijk enigszins in lijkt te slagen.

Dankzij een schier uitzichtloze reeks klimaatconferenties, waarbij - schoorvoetend - afspraken werden gemaakt in het Kyotoverdrag en later het Parijsakkoord, tempert de mensheid de broeikas. Daarbij wordt ze enthousiast geholpen door de spectaculaire opkomst van schone energiebronnen als zon en wind en de opmars van elektrische auto's, batterijen en straks ook elektrolyzers voor waterstofproductie. Door een combinatie van beleid en technologie kan de extreemste opwarmingsvoorspelling in de prullenbak.

Het mildste scenario, waarin de opwarming binnen de beloofde 1,5 graad blijft, is overigens ook gesneuveld. We zijn daarvoor te laat begonnen met al die schone energie.

Het werk is nog lang niet af. Ook bij drie graden opwarming loopt het voor toekomstige generaties buitengewoon slecht af. Op naar de ontkrachting van het volgende scenario dus. Wanneer dat lukt zal ik de hoon van de zelfbenoemde optimisten weer gelaten over mij heen laten gaan, wetend dat echte vooruitgang in de handen ligt van hardwerkende pessimisten.

Diederik Samsom is oud-politicus en natuurkundige.